

Månadens reportage: Håkan Rönndahl

Tidskriften

Årgång: 55 NR 10 2002

BÅGSKYTTE

SVENSKA

Officiellt organ för

BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

HÅKAN RÖNNDAHL

FAKTA

Namn: Håkan Rönndahl

Ålder: 42

Född: I Jämshög 1959

Bågskyttemål: VM 2006

Min starkaste sida: Envis

Mitt roligaste bågskytteämninne:

När Magnus Petterson tog OS-silver, det betydde jättemycket för svenskt bågskytte.

Mitt värsta bågskytteämninne:

När jag och Tommy Quick blev kvar i Tallin efter Spring Arows 1983.

Vi hade slängt varudeklarationen som man var tvungen att ha med sig när vi åkte in i landet, så där satt vi och ryssarna med sina Kalishnikov. Det går inte att beskriva hur vi kände oss.

Om jag fick bestämma allt:

Mer pengar till SBF så att vi kan genomföra mer. Mer pengar till att behålla ungdomarna och har man kvalat till ett landslagsuppdrag skall man inte behöva betala uppdraget själv.

På Bågskyttegymnasiet i Olofström finns föremålet för oktober månads omslag nämligen Håkan Rönndahl. Håkan är en 42-årig tvåbarns pappa från Jämshög med sambo och stort bågskytteengagemang.

Som ansvarig tränare för många av nästa generations världsskyttar har han en central roll i förbundets utbildning av unga bågskyttar.

Ofta är det ont om skyttar i samma klass och ålder i hemmaklubbarna och att träna ensam i en klass eller skjutstil är inte allt för roligt. Ett bågskyttegymnasium ger perfekta möjligheter att tillsammans

med likasinnade utvecklas som människor och bågskyttar samtidigt med sina studier.

Håkan tycker att det är viktigt att lära sig fungera i grupp, att bo borta och klara sig själv, det stärker självförtroendet och blir en bra grund till den fortsatta bågskytteutbildningen.

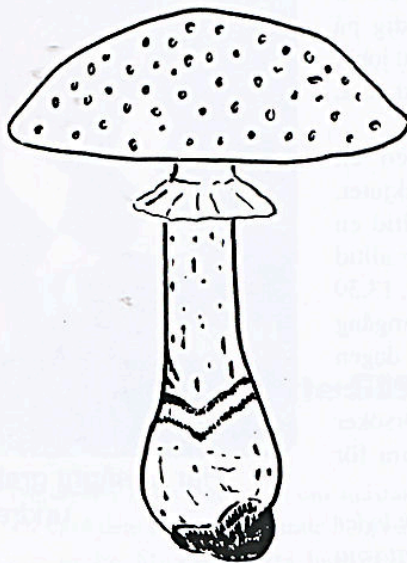
forts. på nästa sida...

Familjen Rönndahl

Om nu...

"Jag tycker om naturen, säger Håkan, flugfiske och så älskar jag svamp". "Jag gillar travhästar också och ibland får jag bra tips av Gullimar". "Idag blir det inte lika mycket bågskytte som förr, nu mera måste jag koppla bort jobbet när arbetsdagen är slut." "Mitt eget skytte blir förstås lidande, men det är inget att göra åt, så mycket träning som behövs för att hålla sig i toppen har jag inte."

Om början...

- Berätta hur det började.

"Båda mina föräldrar sköt båge och jag följde med, berättar Håkan, där vi sitter i gymnasiets skjuthall.

Jag sköt mina första pilar utanför BK Snapphanens klubbstuga i Hässleholm 1962 med en träbåge som min far hade gjort. Att det skulle bli just bågskytte var det nog ingen tvekan om, även om jag var duktig på fotboll också, så blev det mer och mer bågskytte".

"Jag föddes i Jämshög 5 km söder om Olofström 1959. Där bildades också BK Snapphanen, året innan på Valles Café", säger Håkan och fortsätter med ett leende. "I början var det en kul familjeangelägenhet och jag minns att jag var så ivrig när det var tävling att jag sov med tabben på".

"1965 var jag med i Panterjakten (på dispens) som 6-åring, jag minns att jag fick ihop drygt 60 poäng, det var första gången jag gick själv i en patrull".

Om bågskytte...

- Vad är det som är så speciellt med skogsskyttet?

"Det är känslan att gå i skogen och möta en ny uppgift att lösa som lockar med skogsskyttet", säger Håkan. "Första gången det kändes lite allvarligt var när jag 1975 blev kallad till ett läger för uppmärksammande av juniorer i Sundsvall". "Min första SM-medalj (silver) kom 1976 vid jakt-SM i Vetlanda, då sköt jag bra!". "Det var rent instinktivt i början och jag har nog en nedärvd känsla för avstånd från min far", funderar Håkan. "Året efter tog jag guld på Fält-NM i Järbo,

forts. på nästa sida...

annars var nog 91 mitt bästa år då sköt jag svenskt rekord på 70 meter med 328p, det har blivit en 17-18 landslags-uppdrag genom åren”.

Om skogsskyttet...

”Jag gillar naturen och jag gillar jaktronden”, säger Håkan. ”Synd att vi idag inte har anammat svårigheten med att bedöma avstånd”. ”Det måste kännas svårt för många som inte har varit med nu när avstånden är fria”. ”Vi behöver ha in jaktbedömningen i skogen och inte göra det lätt för oss, vi skall locka till jaktskyttet”. ”Förr kunde patrullerna bestå av alla möjliga skyttar, nu träffar man bara skyttar från samma klass, det är att utarma den sociala delen”. ”Det har blivit mer som samhället i övrigt, för mycket individuellt, inget ”tillsammans” längre”.

”Skall jag vara riktigt ärlig vill jag ha färre klasser, kanske skulle man ha en klass från 21 och en oldboys från 55”. ”Lär ungdomarna att skjuta jakt, det skall inte bara vara att vinna”. ”De nya JVD-tapeterna har jag inget emot, de är naturliga och ger mig en ny utmaning”.

Om jobbet...

”Jag sökte tjänsten på gymnasiet 1991, jag hade rätt bra kunskaper och tyckte det var ett bra sätt att ge tillbaka till förbundet”. ”Nu tiotalet år senare har mitt eget skytte fått stå tillbaka och jag känner mig inte färdig på tävlingsbanorna än”. ”Jag tycker om mitt jobb, Det är kul att ha med unga människor att göra, de är så vetgiriga”.

”Min arbetsdag börjar 08.15 med en individuell träningstimma. Vi pratar, skjuter, trimmar och så vidare”. ”Jag har alltid en dialog med de andra lärarna och det är alltid något som skall ordnas eller förberedas”. 13.30 kommer alla eleverna hit för en genomgång av vad som skall göras och 17.30 är dagen slut”. ”Ibland vill någon prata och då blir det en stund till”, berättar Håkan. ”Jag försöker få eleverna att tänka framåt, inte bara för stunden”.

- *Har du tid att hålla koll på vad som händer utanför gymnasiet, de yngre skyttarna osv?*

”Tyvärr hinner jag inte ha så mycket koll men jag få lite signaler från bland annat landsdelsgrupperna”.

- *Har kunnandet bland klubbarna ökat eller minskat under de senaste tio åren?*

”Tycker nog att det är ungefär samma, det syns vilka klubbar som har bra koll på sina ungdomar fast jag upplever att det praktiska kunnandet är större än det teoretiska”. ”Det finns en luddig inställning till mental träning men det är få som måste specialtränas för att våga stå på linjen och skjuta i mitten”.

”Jag har två ordspråk som jag försöker följa i mitt arbete, det är:

”En tanke tänkt i trygghet har en tendens att bli verklighet” och ”Viljan att vinna är inte lika viktig som viljan att förbereda sig på att vinna”

”Som ledare finns det ett antal bra ”nyckelord”, rättvisa, lyhördhet, tid att lyssna, respektera andra, hålla tider, stå för det man säger och ärlighet, avslutar Håkan Rönndahl”.